РІК 1938. Січень. Ч. І.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

РІЗДВЯНЕ СЛОВО ЕПИСКОПА
до священиків і вірних.

Дорогі Браття!

Знова завитали до нас ангели Божі з радісною новиною, що „народився Спас, котрим є Христос Господь" і заспівали найкращу пісню: »Слава во вишніх Богу і на земли мир.« Здається нам, наче самі бачимо на власні очі тих дорогих посланців неба й наче на власні вуха чуємо милозвучні слова ангельського хору. Наші думки линуть сьогодні несгримно у далеке минуле до вифлеємського вертепу, де царі всуміш із бідними пастушками, а безплотні ангели враз із людьми спільно славу Богу співають і так довго вичікуваного Сина Божого, Спасителя світа витають. А Дитина Божа Ісус на вигляд найбідніша зпоміж бідних на землі так мило всміхається до всіх, що до Неї приходять, наче всіх без виїмку хоче пригорнути до себе.

І ми радіємо сьогодні враз з ангелами і пастушками з народження Божої Дитини. Наші уста шепчуть молитву подяки Богові за те, що післав нам Спасителя і ми з повної груди співаємо наші гарні колядки. В душах наших воцарився сьогодні справжній мир, солодкий спокій, що про нього тоді ангели співали.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA R.U.L. LUBLIN

В цій хвилині радісного підйому духа почуваємо в собі якусь дивну силу і шляхотну жажду нестримно боротися проти всякого зла. Нічо не є для нас страшне, ніяка перешкода за тяжка, все можливе, все легке. Ми радіб усіми силами служити Богу, Його святу правду визнавати, Його святу волю здійснювати на землі, Його святим миром і любовю цілу землю відродити. З Богом ми веселі й щасливі, з Богом сильні, охочі до праці й посвяти. Ніхто й ніщо не в силі нам забрати тих внутрішніх різдвяних скарбів душі: ні злоба цілого світу, ні діявольська ненависть, що шаліє довкруги намагаючись стерти нас з лиця землі, ні страшні злидні і безвиглядність кращого завтра, що ним лихі люди намагаються заєдно прикрити наші очі, щоби позбавити нас усякої надії й руки від праці відорвати. Ми співаємо з пророком: „З нами Бог, разумійте язици і покаряйтеся яко з нами Бог!“

Ось вам неоцінені скарби душі, що їх побожним душам несе зі собою празник Різдва Христового!

Тих скарбів небесних бажаю вам, Дорогі Браття, з нагоди цеторічного Різва і Нового Року. Вам Всечесні Отці й вашим парохіянам усім, тим, що ведуть чесне й побожне життя й тим що від Бога віддалилися. — Всіх нехай Божа Дитина огорне в свої святі обійми і благословить обильними ласками неба.

Вам Всечесні Отці бажаю, щоби Новонароджений Ісус благословив Ваші душпастирські труди над вірними, щоби післав вам кріпке здоровля і сил до праці, щоби прогнав із ваших парохій темряву невірства і сектанства та повернув серця ваших парохіян до своїх Отців духовних.

А вам, дорогі браття епархіяни, бажаю щоби Дитина-Ісус дарила вас ласкою святої віри, любови Бога і ближніх, згідливої співпраці, привязання до св. католицької Церкви і нашого обряду, чесного витревання в добрім і терпеливого переношення нещасть, щоби до ваших сердець не мали доступу ніякі ворожі підшепти ані дух зневіри.

Нехай Господь Ісус пішле вам, християнські батьки й матері, ласку чесного і святого співжиття та виховання ваших діточок, а з ваших хат нехай прожене всякий смуток, проклін і незгоду.

Всім бажаю правдивої радости в Господі та сил до

успішного поборювання моральних і матеріяльних злиднів, що їх прислужники князя тьми з такою заїлістю розливають всюди в світі, а головно посеред нас.

У першу різдвяну ніч заспівали ангели над вертепом пісню: „Слава во вишніх Богу і на землі мир!“ Ця пісня мусить мати в собі якусь дуже важну правду, коли Боже Провидіння звеліло її в таку велику хвилю, — у перше, від коли гріх зачинив перед людьми ворота едемського раю, співати вістунам своєї Святої волі. Справді глибоку правду вичитуємо з неї. Не могли бути інші перші слова ангелів як „Слава во вишніх Богу,“ бо слава Божа це найвища ціль усього сотворіння і ангелів, і людей і нерозумних тварин. Для своєї слави сотворив Бог світ й усе сотворіння цю славу безперервно голосить. Повинен її теж голосити і чоловік по змозі й силам, по своїй свобідній волі. Повинен голосити славу Божу гадками, словами і вчинками, в церкві й поза церквою, серед праці й відпочинку. Ось що пригадують нам ангели різдвяної ночі: Не забувай, брате, що слава Божа це твоє найвище призначення і найперший обовязок. Для голошення цеї слави ти маєш жити і працювати. Нікому й ніколи не дай себе відвести від тої цілі, бо інакше щастя не найдеш, ні на сім ні на тім світі!

А друге, про що співали ангели, це мир, спокій на землі. Про святий, Божий мир співали, про мир внутрішній, що його дає Бог тільки побожним душам, які живуть згідно з божою волею, для котрих християнська любов є найвищим законом життя. Цей мир є доказом щастя людини на землі. Без цього мира в душах не має зовнішного мира межи людьми в світі. Де царить Божий мир, там певне панує взаїмна любов і згідливість в родинах, в суспільности й між народами. Межи славою Божою і миром на землі є тісна лучність. Тільки тоді, коли слава Божа має належне їй перше місце, тільки тоді може бути правдивий мир на землі і щастя між людьми. Без Бога може панувати між людьми на світі тільки ненависть, злоба й горе, бо сказано в св. Письмі, що „не має мира безбожному!“

Отого святого Божого мира бажаю вам, Дорогі Браття, з нинішним великим празником. Нехай Божа Дитина пішле

Ангела мира вашим родинам, усій Єпархії, й усему народові.

В празник Різдва не забувайте, Дорогі Браття, й про ваших найбідніших братів, про голодних вдів, сиріт і безробітних, котрих сьогодні так богато між нами. Отріть з їхніх очей слезу смутку, потіште в недолі, поратуйте по змозі в потребі. Поможіть їм натішитися різдвяною радістю і зажити внутрішнім божим миром, щоби разом з вами могли співати ангельську пісню: Слава во вишних Богу! Христос раждається!

† ЙОСАФАТ
Єпископ.

Перемишль в грудні 1937.

Ч. 6468. — В справі святочних бажань Епископа.

Прошу Всечеснійших Отців відчитати вірним повищі святочні желання в часі Служби Божої в празник Різдва Христового в усіх парохіяльних церквах, а де вірні дочерних церков не приходять до парохіяльної церкви на Різдво — також у дочерних церквах.

† ЙОСАФАТ, Єпп.

Ч. 6471. — В справі богослужень з нагоди 300-ліття смерти Митрополита Й. В. Рутського.

Єписк. Ординаріят отримує з численних парохій прохання з бажанням дати їм змогу відсвяткувати триталіття бл. смерти великого нашого Митрополита Йосифа Веляміна Рутського й там, де цего з оправданих чи від них незалежних досі причин відсвяткувати не могли.

Щоби піти на зустріч цего роду слушним і благородним бажанням та щоби в кожній і найменшій парохії дати можність нашим вірним запізнатися з життям і подвигами цего великого Митрополита і відправити заряджені до Ч. 366/936 (гл. Єпарх. Відомости Ч. II. 1937 р. стор. 31—32) богослуження, Конференція всего нашого Єпископату Галицької Провінції, що відбулася у Львові дня 23 грудня 1937 р., продовжила речинець відсвяткування 300-літнього ювілею смерти Митрополита Йосифа Веляміна Рутського ще на цілий рік 1938.

Всечеснійші Отці Декани подбають за це, щоби на деканальних весняних зборах в р. 1938. сю справу з Всеч. Отцями Кондеканальними уложено й що потрібне заряджено — а на осінних деканальних зборах все зроблене провірено й у протоколах зі зборів зазначено.

Від Єписк. Ординаріяту.

Ч. 6469. — Січень — місяць доброї преси і книжки.

Від ряду літ став січень місяцем української католицької преси і книжки. Наші католицькі видавництва звертають того місяця всі свої зусилля в напрямі зменшення згіршаючого впливу безбожної книжки і якнайбільшого спопуляризовання католицького друкованого слова.

Зрозуміла річ, що Церква цей благородний почин наших видавництв та ідейних католицьких одиниць не тільки радо витає але також підпомагає і підносить його до вищого рівня. Католицька книжка і католицький часопис це найкращі помічники душпастиря в його релігійно-виховній праці над вірними. Тому священики мають обовязок зі свойого боку дати католицьким виданням якнайбільшу моральну і матеріяльну піддержку. В місяці січні повинен священик доложити старання, щоби в його парохії збільшилося число передплатників і читачів католицьких видань та щоби всі парохіяни від найстаршого до наймолодшого розуміли небезпеку злої і велику користь доброї преси. На ці теми повинні відбуватися реферати і дискусія в брацтвах, читальнях і кооперативах.

З огляду на велике виховне значіння місяця доброї преси Єп. Ординаріят заряджує слідуюче:

1) В останню неділю місяця се є в дні 30. січня 1938. року виголосять Вс. Отці Душпастирі добре обдуману проповідь про погубний вплив злого часопису та про обовязок кожного католика протидіяти тому лиху.

2) По Службі Божій відмовлять Всеч. Отці враз з вірними три рази Отче наш і Богородице Діво в наміренні розвитку католицької преси в цілому світі, а з окрема в нас. Ці молитви і намірення належить заповісти вірним заздалегідь і заохотити їх, щоби того дня в тім наміренні жертвували св. Причастя.

3) Підчас богослуження в церкві належить урядити

грошеву збірку на цілі доброї преси, а гроші переслати негайно до Єп. Консисторії. Найдалі до кінця лютого перешлють Всеч. Отці Душпастирі через свої Деканальні Уряди до Єп. Консисторії письменні звіти про перебіг місяця преси в парохії, а головно про те, що зділано в останню неділю січня.

Ч. 6472. — В справі книжочки „Дві Енцикліки" про Священство.

Всім Всеч. Отцям розіслано книжочку „Дві Єнцикліки" про Священство Св. Вітців Папи Пія X. і Пія XI., що її Єписк. Ординаріят видав у малому вигідному форматі, у якому на довший час служити може Всеч. Отцям як книжечка до духовного читання.

Єписк. Ординаріят звертає увагу Всеч. Отців і заряджує, щоби кождий священик, що голоситься до конкурсового іспиту, був точно обізнаний зі змістом цих обох Енциклік.

Від Єписк. Ординаріяту.

Ч. 6470. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 31. січня 1938. р. виставляються на конкурс слідуючі парохії:

Дек. Балигородський: 1) Горянка 2) Рябе; Бірчанський: Грозьова; Бориславський: Кропивник новий; Височанський: 1) Бітля, 2) Гусне вижне; Жовківський: Кунинська вілька; Жукотинський: 1) Галівка 2) Гвоздець, 3) Дністрик Головецький, 4) Липє; Комарянський: Монастирець; Лежайський: Дубрівка; Лупківський: 1) Воля мігова, 2) Лупків, 3) Малнів, 4) Прелуки, 5) Смільник, 6) Солинка, 7) Явірник; Лучанський: Горолище; Любачівській: 1) Бігалі, 2) Милків, 3) Синявка; Лютовиський: 1) Береги горішні, 2) Поляна, 3) Скородне, 4) Телешниця сянна, 5) Устріки горішні, 6) Хміль, 7) Царинське; Мостиський: Боляновичі; Підбужський: Сприня; Порохницький: Крамарівка; Равський: 1) Белзець, 2) Голе равське, 3) Рава руська; Розлуцький: Свидник; Сінявський: Майдан сінявський; Старосамбірський: 1) Волошинова, 2) Лінина велика,

3) Лінина мала; Тіснянський: 1) Ветлина, 2) Криве, 3) Лопінка, 4) Терка, 5) Яблінки, 6) Явірець; Турчанський: 1) Шандровець, 2) Яблінка вижна; Чесанівський: Плазів; Ярославський: Цетуля.

Прохання внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва конкурсового іспиту, як і ті що вплинули по дні 10. лютня 1938, будуть уважані як без предметові.

Примічається, що Всеч. О.О., що одержать презенту на таку парохію, котра крім матерної церкви має одну або більше дочерних, зобовязуються в кожнім часі, на жадання перемиського Епископського Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців наміряючих внести подання о приняття в спис на висше подані парохії, що їх дотації і скількість приналежних до парохії ґрунтів будуть нормовані по думці Конкордату і обовязуючих в Епархії норм за відомістю Апост. Престола.

Ч. 5493. В справі обсади самостійних сотрудництв.

Еписк. Ординаріят позволяє Всеч. Отцям вносити в перших двох місяцях кожного року прохання о надання посад самостійних сотрудників в Епархії.

Надання посади самостійного сотрудника зависітиме, при рівних прочих умовинах, від засвідчення зложеного іспиту конкурсового.

Ч. 6412. — В справі іменовання пароха для греко-католиків у Франції.

Подається до відома Всеч. Духовенства, що свщ. Конґреґація для Східної Церкви іменувала пароха з осідком у Парижі для українців гр. кат. обряду поселених у Франції. Адреса: J. F. Th. Perridon Paris — 14, Rue de Gergovie 86.

Ч. 6369. — Поручення видання „Моя книжечка“.

Видавництво „Наш Приятель“ у Львові вул. Сикстуська 39а приступило до видавання релігійної бібліотечки для дітей п. з. „Моя книжечка“. Появилася вже друга

книжечка цеї бібліотечки, що має виходити періодично покищо раз на два місяці з метою релігійного вироблення дітей і доросту.

Цю корисну бібліотечку поручається Всеч. Духовенству і вірним.

Канцелярія Еписк. Консисторії повідомляє:

Тому що книжечку »Дві Енцикліки« розіслало »Видавництво Чина св. Василія Вел. у Жовкві«, долучено до книжечки чек. Тим Отцям, що до кінця січня 1938. не пришлють чеком належности за книжечку 1 зл., стягнеться цю суму з платні на місяць лютень 1938.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 6204. о. Козак Анатоль парох в Любачові — деканом любачівським.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 6259. о. Тимчук Семен — Підгайчики.

Завідательства одержали:

Ч. 5837. о. Вандерер Володимир — Лінина велика.

Сотрудництва одержали:

Ч. 6341. о. Федорик Йосафат ЧСВВ. — сам. Острів.
Ч. 6348. о. Бозюк Володимир неопр. — Вовче горішне.

Від гр. кат. Єп. Консисторії.
Перемишль, дня 1. січня 1938.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Єпп.

Накладом гр. кат. Єп. Консисторії в Перемишлі
З друкарні гр. кат. Капітули в Перемишлі